

Barnils

Sant Quirze Safaja

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Camps de Barnils. Nord de Sant Quirze Safaja
Emplaçament	Des de l'església parroquial agafar el camí, la primera a l'esquerra i seguir pel camí principal
Alçada:	822

Coordenades:

Latitud:	41.75355
Longitud:	2.1859
UTM Est (X):	432318
UTM Nord (Y):	4622734

Classificació

Número de fitxa	08239 - 93
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Neoclàssic
Segle	XVIII-XIX
Any	1776
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC 29482
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002302100DG32C0001FL

Fitxes associades:

[Aplec de Sant Pere de Bertí](#)

[Capella de la Mare de Déu del Roser de Barnils](#)

[Jub d'aglans de Barnils](#)

Descripció

El mas Barnils es troba situat al nord del nucli de Sant Quirze Safaja. Es tracta d'un gran casa pairal d'origen medieval i consolidada en època moderna i contemporània. Està formada per un cos principal, de planta rectangular i diversos annexes adossats tant a la façana de de ponent com de llevant. El volum principal té a la coberta a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal. Consta de planta baixa, primer pis i golfes. Antigament, el frontis estava orientat a tramuntana i conserva l'antic portal adovellat amb alguna finestra a nivell de golfes i primer pis de llinda de pedra i una canal de recollida d'aigua de pedra. En aquesta mateixa façana, a l'alçada de les golfes s'entreveu un portal de llinda de pedra tapiat i posteriorment convertit en finestra. Sota aquesta obertura, ja en època contemporània, s'hi va obrir una porta que dona accés a l'actual espai dels masovers. Part d'aquesta façana fou coberta per un cos adossat de planta quadrada amb la coberta a dues aigües de planta baixa i primer pis. L'any 1807, segons consta en una inscripció de la façana, el mas Barnils fou objecte de grans reformes i ampliacions. El cos principal del mas fou ampliat cap a migjorn i la façana de migjorn va passar a ser la façana principal i zona d'accés al mas. El frontis, de composició simètrica, s'hi obre la porta principal de llinda de pedra sostinguda per dos pilastres i a cada costat una petita finestra amb l'entrada enllosada. A l'alçada del primer pis hi ha tres balcons amb barana de ferro amb el balcó central més monumental amb l'any 1807 i un escut amb dues pales creuades i amb la P central (imitant el símbol d'un crismó) amb dues flors a la part superior. A nivell de golfes sobra una finestra a cada costat i a la part central un balcó de llinda de pedra coronat per una finestra el·líptica. A la banda esquerra, entre el primer pis i les golfes es conserva part d'un antic rellotge de sol. La façana esta arrebossada i pintada amb to rosat amb les cantonades remarcades amb pedra regular i ben escairada col·locada a mode de cadena cantonera. Al costat de ponent i ha l'antiga pallissa, de planta rectangular amb la coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal, on s'hi obre un gran portal d'arc de mig punt amb l'antiga era enllosada. Els annexes situats a la banda de llevant actualment s'han convertit en casa rural.

Història

El mas Barnils apareix documentat en els fogatges de 1497 dins la parròquia de Bertí i en els fogatges de 1553 apareix documentat Antoni de Barnils i Domingo "qui sta a Barnils". Antoni Barnils era l'hereu de l'antic mas Hortolà qui va canviar el nom d'Hortolà pel de Barnils. Segons la documentació, entorn l'any 1431 encara figura la família Hortolà, amb Pere Hortolà i, en canvi l'any 1452 hi figura Joana Hortolà viuda de Guillem de Barnils. La família Barnils va acabar imposant el seu nom tant al llinatge com el mas comho evidencia un testament de l'any 1547 on Jaume Barnils deixa escrit el següent: "amo del mas Barnils àlies Hortolà". Actualment pertany a la família Serra que la va adquirir de la família Masferrer que s'havia emparentat amb la família Barnils.

Bibliografia

IGLÉSIES, J. (1979): Els fogatges de 1553. Estudi i transcripció. Barcelona: Fundació Salvador Vives i Casajuana. Rafael Dalmau Editor. IGLÉSIES, J. (1979): Els fogatges de 1497. Estudi i transcripció. Barcelona: Fundació Salvador Vives i Casajuana. Rafael Dalmau Editor. Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Sant Quirze Safaja. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. PLADEVALL, A. (2018): Sant Quirze Safaja. Un poble de frontera. Editat per Ajuntament de Sant Quirze Safaja.

